

Драгѡйчева махала – Сл., З 0,6, стара българска махала в кв. *Клуцохор*, по ЛИ *Драгойчо*, живял през XVIII в.

Драгостинска чешма – Ор., З 1, пасище с чешма, строена от Йордан Драгостината – Пр.И

Дра̀же – Нов., ЮЗ 1,5, гора

дра̀ка, дра̀ки – *Високата* ~, *Делена* ~, *Катранкови* ~, *Маламови* ~, *Ралеви* ~, *Сърбешки* ~, *Тодорови* ~, *Чиста* ~.

Дра̀ка – Сб., З

Дра̀ката – 1. Бл., от съд. док.; 2. Бл., С; 3. Пан.; 4. Ж.в., С 2,5; 5. Реч., И 1; 6. Сл., част от *Кра̀ставо поле*, сега в него се намира новото гробище на Сливен; 7. Сам., С 1,5; 8. Топ., С 1, каменливи ливади; 9. Чок., Ю, до селото; 10. Чин., ЮЗ 0,6; 11. Др., от емл. рег., в миналото пустеещи земи, осеяни с драки, сега разорани.

Дра̀ките – 1. Гер., СИ 2, пасище, част от Кра̀ставо поле; 2. Сот., ЮИ 2,5; 3. Топ., СЗ, общото название на *Гъстата* и *Честата* дра̀ка.

Дра̀кова могѝла – Топ., Ю 2,5, възвишение, обрасло с драки.

Дра̀кова поля̀на – Г.Ал., СИ 2, поляна сред гора, от ЛИ.

Дра̀кува кория̀ – Глф., Ю 1,5, гора с трънливи храсти.

Драмли могѝла – Бл., от запис, 1984 г.

Дра̀нса – Нов., от съд. док., 1911 г., неуст.

Дра̀чева могѝла – Чок., С 1,5, възвишение с храсти – от *драки*, *драча*.

дреба̀к – в местното тълкуване: земи, на които е имало големи дървета, които са изсечени и са останали само дребни храсти. – *Горен* ~, *Долен* ~, *Чибуклийски* ~.

Дребя̀ка – Ж.в., СЗ 3, общо название на *Дребацѝте*.

Дребе́н глodgèжак – Ж.в., СЗ 4,5, *глodgèжак* – ‘място с плогови храсти’.

Дрена̀ка – 1. Бин., И 0,5; 2. Зл. в., СЗ 2,5; 3. Ст.с., С 0,6; 4. Зай., СИ 6 гористи места с много дрянови дървета.

Дре́нчен дол – 1. Г.Ал., СЗ 2; 2. Тр., СИ 4, дол и рекичка, гранични между землищата на селата Горно Александрово и Трапоклово; 3. Топ., СИ 0,4, дол с дрянови дървета.

Дре́нчите – Зап., от емл. рег.

Дре́нчова кория̀ – 1. Ж.в., СЗ 4; 2. Кр., СИ 2,5, някогашна гора, изпълнена с дрянови дървета, сега силно оредяла. Хайдушко убежище.

Дре́нчов пъ̀т – Чок., СИ 1, стар път за с. Гълъбинци, минаващ край *дрянови* храсти.

Дрѝсла – Глш., СЗ 2, дол.

дру̀м – в местното тълкуване: ‘широк път’. Старинна заемка в български от гр. *δρομός* ‘път’. В Сливенска околия – название на стар път изток – запад; пътят отдавна е изоставен, но името му е запазено в местната топонимия. Вж. статията на В. Дечев тук. – *Ветий* ~, *Вехтия* ~, *На* ~, *Под* ~, *Стария* ~.